

Internet є необхідними сучасними вимогами для працевлаштування на вакантну посаду, а використання ІКТ не обмежується лише цим переліком компетенцій та передбачає більший їх рівень та якість.

Література.

1. Використання інформаційно-комунікаційних технологій на підприємствах. Статистичний бюлетень / Державна служба статистики України. [Відп. за випуск О. О. Кармазіна]. – К., 2017. – 30 с.
2. Використання інформаційно-комунікаційних технологій на підприємствах. Статистичний бюлетень / Державна служба статистики України. [Відп. за випуск О. О. Кармазіна]. – К., 2016. – 24 с.
3. Використання інформаційно-комунікаційних технологій на підприємствах України. Статистичний бюлетень Державна служба статистики України. [Відп. за випуск О.О. Кармазіна]. – К., 2015. – 28 с.

МЕТОДИ ПОЛІПШЕННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Коваленко І. В., студент

Науковий керівник: Криворучко О.М., д.е.н., професор

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Поняття бізнес-процес містить два елементи: бізнес і процес. Розглянемо спочатку елемент процес. Ось одне з базових визначень процесу: «... - деяка логічна послідовність пов'язаних дій, які перетворюють вхід в результати або вихід». Тепер до слова процес потрібно додати слово бізнес, щоб відрізнити бізнес процес від інших процесів, що йдуть в компанії. Поняття бізнес-процес можливо визначити по-різному. Але в цій статті використаємо визначення, запропоноване Ерікссоном в роботі [1, с. 12]. Бізнес-процес це ланцюг логічно пов'язаних, повторюваних дій, в результаті яких використовуються ресурси підприємства для переробки об'єкта (фізично чи віртуально) з метою досягнення певних вимірних результатів або продукції для задоволення внутрішніх або зовнішніх споживачів. Головна ідея полягає в тому, що будь-який бізнес-процес має споживачів внутрішніх або зовнішніх. Спираючись на це визначення, можна всі дії всередині організації (компанії) розглядати або як бізнес-процес, або як його частина.

Ще в 1993 р в монографії М. Хаммера і Дж. Чампі «Business process reengineering» було описано, що одним з найбільш

ефективних методів підвищення продуктивності праці є реструктуризація компанії. Надалі, такі дослідники, як Б.З. Мільнер, А.В. Бойченко, Е.Н. Філіпов та інші змогли розширити даний підхід до оптимізації, але в науковій літературі приділяється недостатньо уваги до всієї повноти методів. Крім знаменитого реінжинірингу існують інші методи управління бізнес-процесом, такі як: методи оптимізації бізнес-процесу; метод, який базується на процесах.

В свою чергу методи оптимізації бізнес-процесу діляться на: інжиніринг, реінжиніринг, перепроєктування, безперервне вдосконалення (СРІ), бенчмаркінг, метод АВС (Activity Based Costing), функціонально-вартісний аналіз (ФВА). А метод, який базується на процесах це TQM (загальне управління якістю);

Розглянемо кожен метод більш детально.

Безперервне вдосконалення (Continuous Process Improvement) представляє з себе довгостроковий розвиток бізнес-процесів від низу до верху. Розвиток відбувається за рахунок виконавців бізнес-процесів, тобто за рахунок самих співробітників чиї невеликі пропозиції не призводять до відчутних результатів, але накопичуються і як наслідок призводять до зростання якості, скорочення витрат і зменшення тривалості циклу бізнес-процесу.

Плюсом даного підходу є відсутність сильного опору з боку персоналу і соціальних потрясінь в компанії.

Мінус даного підходу - процес поліпшення може відбуватися довго; відсутня оперативне прийняття рішень; необхідний ініціативний і відповідальний персонал.

Інжиніринг - це комплекс інформаційних технологій оптимізації бізнес-процесу, заснованих на моделюванні існуючої організаційної структури компанії, побудові нових бізнес-процесів, інтегрованих з навколишнім середовищем. Інжиніринг з'явився в результаті переходу від уніфікованого виробництва до обліку індивідуальних потреб клієнтів. В результаті цього, в бізнес-процес включаються цілі і завдання клієнтів, їх зовнішні і внутрішні потреби, їх місце і роль в системі компанії, механізм реалізації.

Сильною стороною даної моделі можна вважати врахування потреб наших клієнтів; високий контроль за роботою і ефективністю системи; адаптація під ключових клієнтів.

Слабкою стороною є робота зі створення бізнес-процесу. Це досить складна і трудомістка задача; отриманий бізнес-процес не завжди можна впровадити в компанії або він буде недостатньо ефективним [2, с. 86].

Реінжиніринг - підхід, заснований на повній відмові від старих бізнес-процесів, правил і методів і перехід з функціонального принципу управління організації до процесного принципу. Реінжиніринг дозволяє залучити інвестиції, створити нові технології, поліпшити технічні засоби виробництва і, як наслідок, зростає технологічний прогрес і з'являються інновації.

Головна сильна сторона цього методу - величезне зростання продуктивності; отримання серйозного конкурентної переваги.

Слабкою стороною стають високі фінансові вливання; великий ризик невдачі; протидія персоналу нововведенням; великі витрати ресурсів [4, с. 51].

Перепроєктування бізнес-процесу дозволяє поліпшити існуючу систему завдяки моделюванню оптимальних параметрів. Згідно Дж. Харрінгтон, К.С. Есселінгу «перепроєктування процесу зазвичай знижує витрати, тривалість циклу і кількість помилок на 30-60 %» Оптимізація системи відбувається за рахунок побудови імітаційної моделі, її аналіз і пошук варіантів оптимізації. В системі прибираються зайві бізнес-функції, дублювання; спрощуються бізнес-функції; знижуються витрати ресурсів на виконання робіт; вводяться нові бізнес-функції.

Сильні сторони - метод ґрунтується на наявному досвіді, методиках і технологіях підприємства, таким чином, досягається конкурентна перевага.

Слабкі сторони - оптимізація базується на старому бізнес-процесі, що може призвести до низької ефективності.

Бенчмаркінг - систематична діяльність, метою якої є пошук, оцінка, адаптація та впровадження кращих практик ведення бізнесу. Бенчмаркінг передбачає не тільки порівняння бізнес-процесів, а й клієнтів, продукції, витрат. Бенчмаркінг передбачає діагностику компанії, пошук об'єкта бенчмаркінгу, аналіз особливостей бізнес-процесів у конкурентів, опрацювання впровадження чужих бізнес-процесів, впровадження з урахуванням особливостей власної компанії, оцінка ефективності результатів.

Сильні сторони - можливість використовувати досвід різних компаній з інших сфер діяльності, оптимізація ґрунтується не на попередньому досвіді, а на актуальній інформації.

Слабкі сторони - важкодоступність інформації, можлива низька ефективність через особливості галузі.

Метод функціонально-вартісного аналізу допомагає визначити вартість та інші характеристики продукту, послуг, клієнтів, що дозволяє оптимізувати споживчі властивості і витрати. Основна ідея підходу полягає в тому, що чим вигідніше співвідношення задоволених потреб і використовуваних можливостей, тим вище ціна продукції.

Сильні сторони - ґрунтується на реальних даних бізнес-процесу і дозволяє моделювати нову систему із заздалегідь відомими показниками ефективності та корисності для споживача.

Слабкі сторони - вимагає великих витрат ресурсів при систематичному використанні [5, с. 147].

Загальне управління якістю (Total Quality Management) вимагає наявності системи створення і модернізації продукції компанії відповідно до тенденцій ринку. Ідея TQM полягає в тому, що в процес управління процесами залучені всі працівники компанії. Це повинно підвищити ефективність роботи організації і збільшити ступінь відповідальності працівників. TQM передбачає заходи і дії, які приділяють пильну увагу поетапного удосконалення робочих процесів і випуску продукції в обмежений період часу [3, с. 23].

Сильні сторони - в компанії створюється сприятливий клімат для самовираження, прояву здібностей персоналу; досягається максимальне задоволення клієнтів; постійне поліпшення діяльності підприємства.

Слабкі сторони - інвестиції в персонал можуть не виправдати себе, тоді віддача від співробітників може не відповідати витраченим зусиллям.

У компаніях дані методи можуть використовуватися в різних комбінаціях. Наприклад, метод ФВА надає достатньо даних для оптимізації бізнес-процесу за допомогою методів TQM, реінжинірингу і т. д.

В кінцевому підсумку, можна сказати, що методи оптимізації бізнес-процесу слід застосовувати керівникам, які поставили перед собою мету бездоганно йти по шляху процесного управління компанією. Більшість методів є взаємовиключними і не можуть використовуватися одночасно.

Література.

1. Андерсен Б. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Андерсен Б. - М. : РИА Стандарты и качество, 2003. - 272 с.

2. Репин В.В., Елиферов В.Г. Процессный подход к управлению. Моделирование бизнес-процессов. - М.: РИА «Стандарты и качество», 2006. - 408 с.

3. Osipenkova O.Y., Danilina E.I. Methodological approaches towards evaluation of business. European journal of natural history. – № 5. – 2015. – p. 22-24.

4. Тельнов Ю. Ф. Реинжиниринг бизнес-процессов. Компонентная методология / Ю. Ф. Тельнов. – М.: Финансы и статистика, 2005. - 320 с.

5. Баринов В. А. Организационное проектирование / В. А. Баринов. - М.: ИНФРА-М, 2005. - 399 с.

ВИБІР НАПРЯМКУ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Лошакова В.В., Гринюк К.А., студентки

Науковий керівник: Федотова І.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Першочерговим завданням підприємств, які успішно розвиваються, є формування нового виробничо-інноваційного підходу до вирішення практичних завдань, що забезпечують соціально-економічний, фінансовий, соціально-психологічний та соціально-екологічний ефекти в умовах інноваційної економіки.

Управління інноваційною діяльністю – це складова менеджменту сучасного підприємства, що охоплює планування, організування та стимулювання інноваційної діяльності, реалізацію інноваційних проектів, розрахованих на отримання конкурентних переваг і зміцнення ринкових позицій підприємства. Процес реалізації інноваційної діяльності на будь-якому підприємстві передбачає розробку та впровадження інноваційних проектів. Найскладнішим завданням перед керівниками є саме обґрунтування вибору заходів серед великої кількості альтернативних варіантів.

Дослідженням інноваційної діяльності на підприємствах, а також розробкою і впровадженням інноваційних проектів на підприємстві приділяють увагу багато відомих вчених. До них відносяться: І. Ансофф [1], П. Друкер [2], І.Т. Балабанов [3], С.М. Ілляшенко [4], В.Г. Мединський [5] та ін. У сучасній літературі ще немає чіткої методики, щодо вибору необхідних інноваційних проектів.